

det dobbelte af, hvad den koster vedkommende i Indkøb. Og da mene Restauratørerne, at det er meget vanskeligt for dem at opretholde dette Forhold, naar Folk ved Stemplet paa Etiketten blive oplyste om, hvad Varen har kostet. Det er muligt, at Kunderne saa ville sige, at de ikke ville give saa meget for Vinen, og at Restauratørerne ville blive nødte til at omlægge deres Priser saaledes, at de tage for Maden, hvad den virkelig er værd, og for Vinen, hvad den virkelig er værd. Men skulde det ske, anser jeg det heller ikke for nogen Ulykke, jeg tror tværtimod, at man ved Loven har givet et Skub til sunde Forhold ogsaa i Restaurationsfaget.

Fra Urtekræmmerforeningen er der ogsaa fremkommet et Andragende, og der staar heri, at man mener, det vil volde uovervindelige Vanskeligheder, naar det forlanges, at man ikke maa have større Beholdere i Lokalet end paa 2 Liter. „Det vil være slemt for os her i København, der dog have let Adgang til at forny vore Beholdninger“. Man vil med andre Ord have Ankere at aftappe af efterhaanden og ikke have nogen Gene i saa Henseende. Men jeg synes nu ikke, at Generne ere overdrevent store. Lad os tænke os, at en Urtekræmmer har et Anker Rom eller Cognac, som han skal sælge. Saa er det nødvendigt at han tapper det af paa To-Liter-Beholdere og deraf skænker ud i Pægle eller halve Pægle, som han nu vil. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sagde i sit Foredrag, at han forstod ikke, hvordan Kontrollen skulde føres, om det var Meningen, at naar Stemplet var brudt, skulde man begynde paa en ny Flaske. Nej, selvfølgelig ikke! Vi forlange blot, at den Flaske, i hvilken der er aftappet indtil to Liter, skal være stemplet. Stemplet bliver brudt, naar Udskænkningen begynder. Og saa er der naturligvis Mulighed for Snyderi — der er overhovedet Mulighed for Snyderi, hvor de fleste indirekte Skatter opkræves — men med den Kontrol, som der kan føres, vil der være stor Risiko for en Mand ved at drive dette Snyderi, og det, der kan tjenes derved, er smaat i Forhold til Risikoen. Det vil kun være en af tusinde, der gør det, og vil han gøre det, gør han det ikke én Gang, men fortsætter dermed mange Gange, og saa er det saa sikkert som noget, at han bliver greben ved en eller anden Lejlighed. Nej, altsaa det, som sker for Urtekræmmeren, der har et Anker Cognac, han skal ud-sælge, er, at han aftapper det paa Behol-

dere paa ikke over to Liter, og naar han begynder at sælge i pægle- eller halvpæglevis, trækker han Proppen op paa To-Liter-Beholderen og sælger deraf, indtil den er tom, saa trækker han Proppen op paa den næste Beholder. Det forekommer mig ikke at være noget, som paa nogen Maade kan siges at kunne genere dem væsentlig i deres Næring, og hvis det er saadan, at de ikke have Beholdere nok til at aftappe det hele paa en Gang, er der udtrykkelig Hjemmel i Loven til, naar de anmeldte det til Kontrolbestyrelsen, at faa dennes Tilladelse til at lade halvfylde Ankere blive liggende.

Ja, dette er de væsentligste af de Ting, som have været fremme i Andragenderne. Jeg skal ikke fortsætte dette Foredrag ret meget længere. Naar man ser, hvad der har været fremme i Pressen — jeg maa for Resten sige, at man har udtalt sig forholdsvis moderat her i Dag —, skulde man tro, at det var noget enestaaende, vi vare komne til her, og man skulde tro, at noget saa besværligt i Retning af Skattens Opkrævning som dette havde man ikke set andre Steder i Verden. Det er jo ganske urigtigt. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds var oprigtig nok til at indrømme, at selv om dette efter hans Mening var slemt, var det dog ikke nær saa slemt som den Omsætningsskat paa Vin, som Frankrig og de sydtyske Stater have. Jeg vil bede ærede Medlemmer, som ere saa forskrækkede ved denne Skat, læse her i Betænkningen en Fremstilling af, hvordan man i Frankrig maa svare indenlandsk Skat paa Vin, den er meget lærerig. Man skal der anmelden Vinens Eksistens lige fra det Øjeblik, den produceres. Den er fra dette Øjeblik under Skattevæsenets Tilsyn og Kontrol. Og man kan ikke forsende 10 Flasker Vin fra en By til en anden, selv om det er til en privat Kunde eller en Ven, uden at det skal anmeldes til vedkommende Skattevæsen. Afsenderen skal have Tilladelse dertil, ja, der skal være en Følgeseddel med Vinen. Denne Følgeseddel skal være til Stede ved Vinens Udlevering i den næste By og skal kontrolleres ogsaa der af Skattevæsenet, alt sammen for at ikke denne Omsætning af Vinen fra en Mand til en anden skal undslippe Skatten. Man læse i det hele taget denne Fremstilling af Vinskatten i Frankrig, og man vil da faa et levende Indtryk af, hvor let og lidet generende den vil virke her i Landet i Sammenligning med den Skat, man har i det gamle Vinland Frankrig. Saa siger